

A közösség szót igen változatosan használja az ember különböző emberi csoportokra. Én ebben a cikkben megragadnám a szó eredeti értelmét, és annak megfelelően megközelíteni, hogy mi is az a közösség, milyen céljai lehetnek, illetve milyen többletet adhat az egyes embernek a lelki fejlődése útján. A helyes elveken felépített közösség a világosság erejét növeli az emberben.

A közösség szóra rákeresve az Interneten, az értelmezők megkülönböztetnek családi, lakóhelyi, etnikai, vallási és társadalmi közösségeket. Ezekből leggyakrabban a család még valóban kimeríti a közösség eredeti fogalmát, nyomokban pedig a vallási közösségeik is megközelítik ezt.

A „közösség” szó nyilvánvalóan a „közös” szóból ered, amely minden esetben egy embercsoport birtokára utal, az „enyém, tied, övé...” felett álló egységre, illetve annak oszthatatlan birtokát sejteti. Közösségről is csak akkor beszélhetünk, ha az emberi csoportban megtaláljuk azt, amely a csoportot oszthatatlanná, egységessé teszi. Hidd el, hogy ez nem a csoport neve, nem a lakóhelye, nem a bőrszíne, az öltözködése és főleg nem az, hogy társadalmilag hogyan nevezték el a kulturálisan egy csoportba tartozó népeket.

Egy csoport birtok tudata akkor jön létre, ha a csoport minden tagjában benne él a „miénk tudat.” Így közösség csak akkor keletkezik, ha az ego feloldódik és a tagoknak egyesével sajátjukként óvják azt az értéket, amely közösséggé tette őket. Egy közösség természetesen addig marad fenn, amíg annak tagjai hisznek abban, ami közösségé formálta őket, illetve addig, amíg az egyes tagok gyengeség miatt le nem morzsolódnak. A fentiekből következően egy csoportot közösséggé tehet:

- A közös cél, amelyet a csoport minden tagja elfogad sajátjának
- A célérdekében végzett közös és igazságos munka- és erőforrás megosztás
- A közösség védelmének érdekében egymás gyengeségeinek hordozása
- Magasabb szinten (de nem követelmény) pedig a tulajdon megosztás

Miben különbözik hát egy vallási közösség egy vallási gyülekezettől? Leginkább abban, hogy a vallási közösség nem csak egy alkalmi gyülekezet, ahol együtt imádkozhatnak, együtt énekelhetnek, hanem a közösség olyan gyülekezet, ahol megerősödött az együvé tartozás, az egymásért történő felelősség vállalás, a célok közösen és egységben történő követése. Az ember egója csak a közösségben olvadhat fel. Ezért a történelemben minden nagy tanító és próféta közösségbe küldte az embereket, mert pontosan tudták, hogy hiába tanítják őket, hiába prófétálnak bármiről, azt az emberek csak a gyakorlatban tudhatják meg, mit jelentenek

A hitközösség

Írta: Administrator

2011 május 30. (hétfő) 08:45 - Utoljára frissítve 2011 május 30. (hétfő) 08:50

---

szavaik. Az ember azonban gyarló, ahogy a egyházak is, és gyülekezeteket hoztak létre, amelyek minden vasárnap megtöltik a templomokat, de az egójuk nem oldódik fel és bűneik tovább sokasodnak, mert valódi közösségre nem találtak.

Ha azt gondolod, hogy találsz készen közösséget, akkor illúzióban élsz. A közösséget építeni kell, a legtöbbször a semmiből. Közösséget bárkivel építhetsz, aki elfogadja a fenti elveket, még akkor is, ha követni nem képes őket azonnal (ha tudná, akkor a közösség kész lenne, nem kellene építeni). Egy közösségben nincsen vezető, ha így lenne, akkor az nem közösség lenne, hiszen ebben az esetben lehet minden ember egója feloldódna, kivétel a vezetőé. Így a közösségben minden döntést a közösségnek kell meghozni valamilyen közösen elfogadott mechanizmus alapján. Azonban tudd, hogy a demokrácia nem létezik a természetben, így a közösségben sem létezhet a manapság értelmezett formában. Vallási közösségeknél meg kell különböztetni a közösségi életet és a papi tanítási együttléteket. Ha egy pap például közösséget épít, nem emelkedhet semmilyen formában a közösség fölé, legfeljebb képviselheti álláspontját a közösségben, ellenkező esetben megvonja a többiektől éppen a közösségi lét értelmét. Annak pedig nem az a célja, hogy szolgálékúen kövessen bárkit, hanem az a célja, hogy a közösségi élet működése közben jöjjenek rá a tagok magasabb igazságokra. Az ilyen felismerések megérintik az értelmet, így az ember képes megbocsátani régi helytelen képzetait és helyette elkötelezni magát a változás mellett.

A közösségépítés rendkívül izgalmas tevékenység, ha valaki megértette a fenti elveket. Lehet, egyes tagok hamarabb jutnak el magasabb felismerésekre, más tagjai lassabban, azonban nem az a cél, hogy a magasabb felismerésekre jutott tag lenyomja a többiek torkán az igazságot, hanem az, hogy így is megtartsa a közösséget az egységben. Így a tagok egymás tanítóivá válnak, amelynek előbb-utóbb az eredménye a tökéletes egység lesz. Ehhez a közösségnek olyannak kell lennie, mint egy közlekedő edény. A közösség bármely tagjai is hordoz a közösséget érintő új információt, annak megosztásával és közös értelmezésével az információ kiegyenlítődik mindenkiben és újra egységet hoz a tagokra.

Egy közösségépítés akkor lehet sikeres:

- Ha a közösségi cél soha nem kerül veszélybe
- Ha fizikai és érzelmi biztonságot nyújt a közösség tagjainak
- Ha a közösségi élet felszabadít, és nem röghöz köt
- Ha a közösségben az egyes tagok szükségletei (nem túlzott vágyai!) egyesével is kielégülnek

A cikk címe a hitközösségről szól, így erről is írok pár mondatot. A hitközösségre is érvényesek a fentiek, azonban a hitközösség célja nem lehet más, mint a felszabadulás, hiszen valamennyi vallás tanítója, Istene erre hívta el az embert. Ez rövidtávon a világ okozta kettősségekből történő szabadulást, középtávon az „én, enyém” érzet háttérbeszorítását, hosszútávon pedig az anyagi világhoz való kötődést megoldását jelentheti. Amikor egy közösség eléri a valódi egységet, és ugyanabba az irányba sok ember hite hat, az olyan, min Isten akarata. A hitközösség sebes szárnyakon fog közelíteni céljainak beteljesülése felé. Abban a „közösségben” pedig, ahol az ördögi kettősség az úr, egy helyben topogva küszködik

A hitközösség

Írta: Administrator

2011 május 30. (hétfő) 08:45 - Utoljára frissítve 2011 május 30. (hétfő) 08:50

---

a saját létjogosultságáért. Egy valódi hitközösségben azonban az élet minden napján jelen van Isten.